

CON DÂN KHỔ LẮM MẸ ƠI!

Con dân khổ lắm Mẹ ơi!
Bao năm Đất Nước tươi bởi xót xa
Bao năm tan cửa nát nhà
Bao năm thật sống chết thà sượng hơn!
Bao năm dậy sóng oán hờn
Nhà nhà nô khí, người người xung thiên.
Vì chẳng chúng cướp hết quyền
Quyền ăn quyền sống quyền làm người dân
Quyền đi lại, quyền luận bàn
Chúng đều cướp cả chẳng san quyền nào
Quyền thờ phượng, quyền hội đoàn
Lại càng gay gắt lại càng khó khăn
Quyền viết lách, quyền nói năng
Ôi thôi chúng bắt phải theo một chiều
Phải theo cho đúng giáo điều
Nếu không thật chẳng biết chiều nào lo.
Quyền dân chủ, quyền tự do
Là điều chỉ thấy trong mơ thôi mà

MẸ ƠI thật khổ dân ta!
Bao năm đeo ách khác gì bò trâu
Ách Cường, Ách Bá, Ách Hào
Ách Tỉnh, Ách Huyện, ách nào cũng ghê!
Làm sao chúng vẫn cứ chê
Chỉ tại một lũ...u mê có quyền
Chúng hành dân khổ triền miên:
Hết "thi đua" hết "Vượt mức chỉ tiêu"
"Gia tăng, tranh thủ" thật nhiều
Ngày không đủ, phải "tranh thủ" làm đêm
Đêm không đủ, phải "làm thêm"
Làm cho đạt đến chỉ tiêu mới về!
Làm cho Đảng, làm cho Đoàn
Làm cho "đảm đang phụ nữ"
Làm cho đủ chữ "anh hùng nhân dân"
Làm cho tét cả đưng quần
Hết manh áo rách cũng chưa vừa lòng
Làm bao nhiêu góp bấy nhiêu
Làm cho đến nổi tiêu điều khắp nơi!

Dân thì khổ rách tả tơi
"Trên" thì sùng sính "đồng, xe, nhà tường"
Trên nữa thì thật "dễ thương"
Ôi thôi dinh thự, đất, vườn, xe hơi,

Việc này đâu chỉ thể thôi
Chúng còn những việc suy đồi thối tha
Đuổi dân đi, chiếm đất nhà
Bán cho ngoại quốc không tha người nào (1)
Dù cho dân có kêu gào
Cũng không thể thấu chỗ nào mà mong
Rõ ràng chúng phá tan hoang
Thân Mẹ đã rách lại càng thảm thương
Những ai thấy vậy xót thương
Quốc tế chỉ trích, chúng thường ngoác to:
“Đó là nội bộ nước tôi
Các ông đừng có chỗ mồm khuấy lên” 7
Hoặc là quen thói chụp liềm
Mầm ”Phản động” gốc “Ngụy quyền”
Hoặc là “diễn biến hòa bình” mà thôi
Việt Nam ơi! Hỡi MẸ ơi!
Con nào phải biết làm sao bây giờ
Lòng con luôn vẫn tôn thờ
VIỆT NAM Tổ Quốc, cõi bờ Rồng Tiên.
Hồn Sông Núi có linh thiêng
Phù hộ dân Việt quyết nguyện đánh tan!
Đánh tan đi lũ Việt gian
Xây dựng đất nước xóm làng tự do
Việt Nam mới thật ấm no
Không còn bè lũ Cộng nô hại đời
VIỆT NAM dân chủ nơi nơi
Dân quyền, Nhân bản người người dài lâu. /.

Dạ Đàm

SUỐI CỐC, TT, ĐP, Đồng Xoài , BD (1987)

Chú thích:

(1) Đây là một bằng chứng mới và rõ nhất: Theo bản tin của tờ Tuổi Trẻ và tờ Lao Động, ngày 1/10/02 cho hay, 3 người bị tố cáo là cầm đầu các cuộc biểu tình ở Saigon phản đối nhà cầm quyền CSVN đã giải tỏa đất bất công: Khoảng 50 người cầm biểu ngữ, hô khẩu hiệu phản đối nhà cầm quyền CSVN tại Saigon tịch thu tài sản của họ ở khu Rạch Miễu thuộc quận Phú Nhuận, nhưng chỉ bồi thường theo giá tượng trưng. Và ngay sau đó phân lô đem bán lại kiếm lời gấp trăm lần giá đền bù. Vào ngày 5/11/01, họ đã làm đơn khiếu nại rất nhiều lần từ địa phương đến trung ương đều không kết quả, nên họ đã biểu tình ít nhất là 3 lần vào các ngày 5/11, 29/1 và 15/3/02. Bản tin của tờ lao động nói rằng những người biểu tình “vu khống cho những người thi hành công vụ đã hành hung bọn chúng”.

Tuy nhiên trong số ra ngày 6/11/02 nhật bào NV ở Quận Cam CA, nhận được và đăng tải bức thư của họ tố cáo sự đánh đập dã man của Công An (biểu tình ngày 5/11/01) bắt kẻ người già hay đàn bà. Nhiều người mang thương tích trầm trọng nhưng C/A ra lệnh không

được cứu chữa. Bức thư tố cáo C/A dùng vũ lực và roi điện để đàn áp người kêu gọi bồi thường. Những người này bị qui chụp tội "Gây rối trật tự công cộng". Đến tháng 8 năm ngoái (02) một viên chức ở viện kiểm sát nhân dân ở Hà Nội tiết lộ, chỉ trong vòng 6 tháng đầu năm 2001. Các cơ quan đã nhận được 97,952 lá đơn khiếu kiện, con số này tăng 2.1% so với cùng thời năm ngoái. Trong cuộc họp Quốc Hội tháng 12/01 Nguyễn Công Tạng, khi cũ là phó thủ tướng nói rằng cả năm có 18 ngàn vụ kéo về thủ đô Hà Nội khiếu kiện, hầu hết là do bị cướp đất đai và nhà cửa (theo báo NV 10/2/02 trang Á+A9).

HUẾ: "Ở đây phép Nước mờ như khói..." Ngày 29/09. Câu thơ trên đây được nhái theo thơ của thi sĩ họ Hàn, để ám chỉ các quan chức địa phương, thôn Vỹ Dạ thành phố Huế, cướp đất của dân. Theo một tờ báo trong nước thì nhiều năm nay, quê hương của bài thơ Thôn Vỹ không chỉ nổi tiếng về lá trúc, hàng cau của Hàn Mặc Tử nữa mà còn trở thành địa phương có lắm ồn ào về chuyện đất đai ở đây tự tung tự tác chiếm dụng đất đai. Biến đất công thành đất tư của các quan chức phường, xảy ra liên tục từ thời chủ tịch này đến chủ tịch khác. Liên tiếp hai đời chủ tịch phường vì "lắm đất" nên bị bắt. Vừa qua lại thêm một chủ tịch nữa nổi gót. Nhưng vị này, ông NGUYỄN VĂN PHÚ rất cao tay ẩn xứng đáng là "hậu sinh khả úy", đã có nhiều biến hóa để chiếm dụng đất đai như: Đã phù phép trên 1000m² đất ruộng, ao hồ thành đất mờ mả để bán. Sửa bản đồ địa chính để làm dôi ra trên 100m² cùng để bán. Ngang nhiên chiếm trên 100m² đất lộ giới (đường Tùng Thiện Vương) và trên 1000m² đất nơi khác để "Phân phát" cho 10 gia đình họ hàng thân thích kinh doanh làm giàu. Riêng phần mình, chủ tịch phường chiếm vài trăm mét vuông đất của Miếu làng để xây một biệt thự 2 tầng. Ngay cả khi có lệnh ngưng chức vào tháng 4/2000, ông Phúc còn xẻo thêm một miếng rẻo đất miếu để bán bỏ túi 700 triệu đồng. Số đất ông Phúc chiếm dụng lên đến 15,220.2m². Bởi vậy, dân phường Vỹ Dạ có thơ rằng "Ơi khách đường xa khách đường xa, về xem đất ruộng hóa mờ ma. Ở đây phép Nước mờ như khói, ba đời chủ tịch úm ba la". Bài này đã phổ biến khắp thôn Vỹ Dạ. Nhất là sau khi ông Phúc bị ngưng chức vào tháng 8/2000. Đó là bia miếu, còn luật pháp thì chưa thấy đưa con sâu này ra tòa (Người Việt ngày 30/9/2002 trang A 5+ A 3).

Cam Thành, 2/10/002.

(trích trong **NHƯ MỘT GIỌT NƯỚC**, tác giả xb năm 2006 tại OC, Nam California, USA)

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ThaNhan.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 11000 TÁC PHẨM